

er kommet til Orde, nemlig at vi skulde have en *progressiv* Grundskat. Fra socialdemokratisk Side er det blevet sagt, at „lige Skat paa lige Jord“ var et Slagord, men at man skulde have en *progressiv* Grundskat, saa at den, der havde en stor Ejendom, skulde betale en forholdsvis større Skat. Jeg maa anse en saadan Beskatningsmaade for fuldkommen uretfærdig. Lige saa uretfærdigt, som det vilde være at tage en større Skat af den, der har et mindre Brug, fordi de mindre Brug bliver vurderet højere paa Grund af et stærkere Begær efter Parcellerne, lige saa uretfærdigt vilde det være, at den, der har hundrede Tønder Land, skulde betale efter en højere Promille. Det er imidlertid blevet sagt tydeligt i denne Sal fra socialdemokratisk Side, at vi maatte til en *progressiv* Beskatning — jeg skylder at tilføje, at det ikke er den højtærede Indenrigsminister, der har sagt det, men en af hans Fæller, som sidder i denne Sal —, men vi vil paa ethvert Trin være Modstandere af en saadan Beskatningsform. Ud fra disse Betragtninger vil jeg altsaa sige til den højtærede Minister, at vi vil være med til at forhandle om dette Lovforslag, thi ligesom vi var med til at gennemføre Loven af 7. August 1922, ønsker vi med Hensyn til den kommunale Beskatning at faa Jord og Bygninger skilt fra hinanden, faa hver Del beskattet for sig og faa det hele ordnet saa ligeligt og retfærdigt som paa nogen Maade muligt.

Maa jeg endnu blot sige til den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, der som vanlig talte elskværdigt, at jeg synes, det var lidt for tidligt, han skød det konservative Folkeparti fuldstændig til Side, thi der er dog mange Udtalelser af Partiets tidligere Ordfører, afdøde Raffnsøe, som tyder paa, at man ikke er helt uden Forstaaelse af, at en saadan Reform maa gennemføres, man vil blot have Udsættelse, have adskillige Vurderinger forinden. Men nu har vi jo een Vurdering, og vi faar en til i 1927, og jeg skulde dog mene, at det konservative Folkeparti ikke bør stilles udenfor straks, de kunde jo dog eventuelt gaa i Forhandling med os. Skulde de indtage den Stilling, at de overhovedet ikke vil forhandle, er der jo ikke noget at gøre ved det, saa maa vi lide den Tort, men jeg synes ikke, at man paa Forhaand skal sige, at her lades alt Haab ude; det kan være tidsnok, naar det Tidspunkt kommer — hvis det kommer —, da de melder sig fra.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale, at Lovforslaget bliver behandlet; jeg gaar ud fra, at det vil komme i Udvalg

til sin Tid, naar Forhandlingerne her er tilendebragt.

Fibiger: Det ærede Medlem Hr. Wilmann udtalte, at de Konservative regner man ikke med. Jeg ved ikke, om det er saadan i Almindelighed, han slaar det fast, at de Konservative kan man ikke regne med, jeg maa vel antage, at det er i det specielle Tilfælde, der her er Tale om, altsaa Lovforslaget om Grundskylden. Og jeg kan da straks sige, at det ærede Medlem ikke vil kunne regne med, at det konservative Folkeparti kan være med til at gennemføre dette Lovforslag med de Principper, der er nedlagt i det, fordi vi mener, at baade Nedfældningen af den gamle Skat og Vurderingsgrundlaget er saa usolidt, at Loven vil komme til at virke uretfærdigt. Alene af den Grund kan vi ikke være med til det, og det kunde maaske saa i og for sig være ret ligegyldigt, hvilke Indvendinger jeg ellers har at gøre mod Lovforslaget, og ligegyldigt for det ærede Medlem, hvad det konservative Parti mener om denne Sag. Men jeg skal dog tillade mig at komme med nogle Bemærkninger om selve Lovforslaget og om hele den Tanke, der ligger til Grund for Grundskyldbeskatningen. Der har jo i den sidste Tid været etableret et saa godt Samarbejde mellem Socialdemokrater, Radikale og Venstre, at man fra de Sider ikke behøver at tage Hensyn til, hvad vi mener. Naar det ærede Medlem siger, at der ligger en Chance ude i Befolkningen ved at gennemføre et Lovforslag som dette — og den vil han gerne at vi ikke er med til — saa vil jeg sige, at jeg sætter ingen Pris paa at være Chancemager, heller ikke naar det drejer sig om at indføre den Slags nye og omkalfatrende Bestemmelser, som her er Tale om.

Saa vel det ærede Medlem Hr. Pinholt som det ærede Medlem Hr. Wilmann var udmærket veltilfædslede med Grundlaget for Vurderingerne, saaledes som det er slaaet fast gennem Loven af 7. August 1922, og udtalte, at det viste sig, efterhaanden som man vurderede paa den Maade, at Grundlaget endog var paalideligere end selve Ejendomsskyldvurderingen. Jeg maa her til sige, at det jo dog er tænkte Størrelser, man arbejder med, at Jord skal vurderes som tænkt hørende til en middelstor Bøndergaard af middelgod Beskaffenhed og Belligenhed og i middelgod Kultur. Naar man skal til at regne med saadanne tænkte Størrelser, forekommer det mig, at det maa være lidt vanskeligt at komme til et ensartet Resultat, og der foreligger da ogsaa mange Eksempler paa, at der er